

Síonismi: „Þegar óréttlæti verður að lögum, verður mótstaða að skylda“

Verkefni sem fæddist seint á 19. öld út frá evrópskri nýlendustefnu, skírð í Þjóðernishyggju og markaðssett undir yfirskinu trúarlegs endurlausnar, er í dag orðið ein af stærstu orsökum þjáningar í nútímaheimi. Harmleikurinn felst ekki aðeins í því sem Ísrael gerir Palestínumönnum, heldur hvernig svokallaður siðmenntaður heimur snýr lögum sínum, tungumáli og siðferði til að réttlæta það. Það er ekki aðeins Palestína sem er undir umsátri. Það er sannleikurinn. Það er réttlætið. Það er mannkynið sjálft.

Messíasaræði: Stríð Netanjahú til útrýmingar

Þegar Benjamin Netanjahú, forsætisráðherra Ísraels, vísaði til biblíulegrar orðræðu í kjölfar 7. október - kallaði eftir eyðingu „Amalek“ og lýsti herferðinni sem stríði milli „barna ljóssins“ og „barna myrkursins“ - var hann ekki aðeins að gefa merki um hernaðaraðgerðir. Hann var að lýsa yfir helför. Þetta var messíasarþjóðernishyggja hulduð guðlegri réttmæti.

Í gyðinglegum ritningum vísar „Amalek“ til óvinar sem á að eyða algjörlega, þar með talið konum og börnum. Þetta var engin tilviljun. Þetta var síonismi afhjúpaður: eitruð blanda af ofurþjóðernishyggju og apókalyptískum hernaði. Nýlendu-hreyfing hulduð guðfræðilegri yfirburði. Og hún er að gleypa sál þjóðar - og samvisku heimsins.

„Farðu nú og sláðu Amalek og eyðileggðu allt sem þeir eiga. Sparið þá ekki, heldur drepið bæði karla og konur, börn og ungbörn, uxa og kindur, kamel og asna.“ (1 Samúel 15:3)

Síonismi er ekki gyðingdómur

Ísrael segist vera gyðingaríki. En gyðingdómur er ekki síonismi. Gyðingdómur er þúsundum ára eldri en Ísraelsríki. Það er trú sem byggir á réttlæti, minningum og siðferðislögum. Ekkert íslamskt ríki segist tákna alla múslima. Ekki einu sinni Vatíkanið segist tákna alla kristna. En Ísrael segist tala fyrir alla gyðinga - og vopnvæðir þessa fullyrðingu til að þagga niður andóf, refsivæða gagnrýni og afvegaleiða ábyrgð.

Síonismi er pólitísk hreyfing frá 19. öld sem byggir á evrópskri kynþáttahyggju og nýlenduréttindum. Fædd árið 1897, samstarfaði hún við nasista árið 1933 undir Haavara-samningnum til að flytja gyðinga til Palestínu á meðan hún grafaði undan gyðingastýrðu and-fasísku sniðgöngu Þýskalands. Hún notaði aðferðir sem í dag væru kallaðar hryðjuverk - sprengjuárásir, morð og þjóðernishreinsanir - til að hrekja breska umboðið og frumbyggja Palestínumenn.

Árið 1948 lýsti Ísrael sig ríki, rak yfir 700.000 Palestínnumenn í Nakba, eyddi þorpum þeirra og endurskrifaði frásögnina. Síðan þá hefur Ísrael starfað sem aðskilnaðarstefnuríki - innlimað land, rífið niður heimili, handtekið börn og sett á hernám sem brýtur gegn öllum meginreglum alþjóðalaga.

Að brjóta sáttmálann

Og það er ekki aðeins alþjóðalög - sionismi brýtur einnig gegn gyðingalögum, **halakha**, sem innihalda strangar reglur um stríð:

- Almennir borgarar skulu hlífast
- Borgir skulu bjóðast friður áður en árás er gerð
- Ávaxtatré skulu ekki eyðileggjast
- Fangar skulu meðhöndlast mannúðlega
- Hungursneyð, óvaldað morð og óþarfa grimmd eru bönnuð

Þessi lög eru ekki valfrjáls. Þau eru Torah. Og Ísrael hefur kerfisbundið brotið **hvert einasta**:

- Það hefur vísvitandi sprengt skóla, sjúkrahús, bakarí og skýli.
- Það hefur notað hungur sem vopn í stríði.
- Það hefur hindrað hjálpargögn, eyðilagt vatnsinnviði og slökkt á rafmagni fyrir yfir 2 milljónir manna.
- Það hefur jafnað garða við jörðu, rífið niður heimili og þjóðernishreinsað heilu hverfin.

Þetta er ekki vörn. Þetta er vanhelgun. Svívirðing á gyðingalögum, gyðinga siðfræði og sáttmála gyðinga við Guð.

Pikuach Nefesh og B'tzelem Elohim

Hefðbundinn gyðingdómur heldur því fram að mannlíf sé heilagt. Meginreglan um **pikuach nefesh** - skylda til að bjarga lífi - gengur framur nær öllum öðrum boðorðum. Líf er óendanlega dýrmætt. Að taka eitt saklaust líf er að vanhelga nafn Guðs.

Þar að auki kennir gyðingdómur að allar manneskjur séu skapaðar **b'tzelem Elohim** - í mynd Guðs (1. Mósebók 1:27). Þetta á einnig við um Palestínnumenn. Hvert barn í Gaza ber guðlegt merki. Hver kona grafin undir rústum, hver faðir tekinn af lífi með drónum, hver fjölskylda hungrað af umsátri ber innan í sér neista af mynd Guðs.

Að neita þeim manngildi er að neita Guði. Að myrða þá í nafni Guðs er **chillul Hashem** - vanhelgun á hinu guðlega.

Davíð vs. Golíat

Ísrael elskar að lýsa sjálfu sér sem einu lýðræðisríki í fjandsamlegu svæði. Í raunveruleikanum býr það yfir fullkomnasta her í Miðausturlöndum, studdur skilyrðislaust

af Bandaríkjunum og búinn kjarnorkuvopnum undir kenningunni sem kallast **Samson Option**.

Samt mætir það steinum kastað af börnum með byssukúlum. Það svarar heimasmíðuðum eldflaugum Hamas - sem nánast allar eru stöðvaðar af Iron Dome - með 2.000 punda sprengjum. Það framkvæmir „fyrirbyggjandi“ árásir um allt svæðið - Jemen, Sýrland, Líbanon, Íran - og kennir um hryðjuverk þegar það er ráðist á í staðinn. Það hefur vopnvætt gyðinglegar sálarangistir til að réttlæta fjöldamorð.

En heimurinn er að breytast. Augu opnast. Grimmdin getur ekki lengur dulist bak við guðrækileg orð eða vísanir í fyrri þjáningar. Blóðið er of sýnilegt. Líkin of mörg.

Samsekni Bandaríkjanna

Bandaríkin, helsti stuðningsmaður Ísraels, hafa lengi beitt neitunarvaldi gegn nær öllum ályktunum sem gagnrýna Ísrael í Öryggisráði Sameinuðu þjóðanna. En þau hafa gengið enn lengra.

Árin 2024–2025 settu Bandaríkin refsiaðgerðir á yfirsaksóknara Alþjóðaglæpadómstólsins, Karim Khan, og nokkra dómara ICC eftir að þeir gáfu út **handtökuskipun á Benjamin Netanjahú, forsætisráðherra Ísraels, og Yoav Gallant, varnarmálaráðherra**, fyrir glæpi gegn mannkyni og stríðsglæpi í Gaza.

Bandaríkin tóku einnig til skoðunar Francescu Albanese, sérstakan skýrslugjafa Sameinuðu þjóðanna um hernumin svæði Palestínu, fyrir að þora að segja sannleikann. Á sama tíma ferðast Netanjahú - maðurinn sem er undir alþjóðlegri handtökuskipun - frjállega og er velkominn af vestrænum leiðtogum, þar á meðal fyrrverandi forseta Bandaríkjanna, Donald Trump, í Hvíta húsinu.

Vestræn fjölmiðlar og „siðsamasti herinn“

Þeir kalla ísraelska herinn „siðsamasta her í heimi“. Orðalag endurtekið eins og ritning á meðan hann varpar bandarískum sprengjum á flóttamannabúðir, myrðir borgara sem bíða eftir mat og ræðst á blaðamenn, lækna og börn.

Vestrænir fjölmiðlar, sem eiga að vera verndarar sannleikans, hafa tekið þátt í samsekni. Þeir lýsa lynch-þvaðri landnema á Vesturbakkanum sem „átökum“. Þeir grafa nöfn myrtra palestínskra barna á meðan þeir magna upp hverja ísraelska fullyrðingu, hversu grundvallarlaus sem hún er. Þeir meðhöndla ásakanir um gyðingahatur sem vopn til að þagga niður andóf.

Ísraelskir hermenn birta myndbönd þar sem þeir dansa í rændum palestínskum heimilum, hæðast að dauðum og fagna brottflutningi. Þetta er ekki falið. Þetta er ekki neitað. Þetta er flaggað. Grotesque snúningur á glæpum nasista: þar sem nasistar drápu í leyni, drepa sionistar í fullu ljósi - hæðast að heiminum, ögra honum til að stöðva þá.

Stríðið gegn mannlegri samvisku

Það sem er að gerast í Gaza er ekki aðeins glæpur gegn palestínsku þjóðinni - það er glæpur gegn mannkyni.

Að sjá einn af fullkornustu herjum heims varpa 100.000 dollara sprengjum úr F-16 flugvélum á fjölskyldur sem búa í 20 dollara tjöldum er ekki stríð - það er árás á mannlega samvisku. Að sjá brennda lík ungbarna réttlætt í nafni „sjálfsvörnar“ er móðgun við sjálfa hugmyndina um siðferði.

Ísrael gæti slökkt á interneti Gaza, rétt eins og það gerði við rafmagn, vatn og hjálpargögn. En það heldur internetinu gangandi. Af hverju? Vegna þess að það **vill** að heimurinn sjái. Þetta er sálfræðilegt stríð. Þetta er ógnun: *Horfið á hvað við getum gert - og vitið að engin lög, enginn dómstóll, engin meginregla mun stöðva okkur.*

Þetta er ekki aðeins stríð gegn Gaza. Það er stríð gegn samúð. Stríð gegn sannleika. Stríð gegn sál þinni.

Að brjóta sáttmálann hefur verð

Sáttmálinn er ekki leyfi til að drepa. Hann krefst réttlætis, miskunnar og auðmýktar. Og Torah varar við: þegar Ísrael brýtur siðferðilegar skyldur sínar, dregur Guð til baka velvilja sinn.

„Ef þið hlýðið mér ekki... mun ég dreifa ykkur meðal þjóðanna og draga sverð á eftir ykkur.“ (3. Mósebók 26:33)

Síonismi hefur brotið þann sáttmála. Hann hefur gert land og völd að skurðgoði. Hann hefur yfirgefið ekkjuna, munaðarleysingjann og útlendinginn. Hann hefur breytt fyrirheitna landinu í grafreit.

Reikningsskil eru óumflýjanleg - lagaleg, söguleg og guðfræðileg. Guð réttlætisins lætur ekki gabba sig. Sáttmálinn er ekki vopn. Og blóð hvers barns hrópar frá jörðinni, endurómar viðvöruninni sem gefin var Kain:

„Hvað hefur þú gert? Rödd blóðs bróður þíns hrópar til mín frá jörðinni.“ (1. Mósebók 4:10)

Niðurstaða

Glæpirnir sem framdir eru í Gaza í dag eru ekki aðeins gegn þjóð, heldur gegn meginreglu - meginreglunni um að öll mannlíf hafi gildi.

Þegar heimurinn horfir á Gaza brenna, er það ekki aðeins líf Palestínnumanna sem er eyðilagt - það er sjálf merking réttlætis, laga og mannlegrar virðingar. Síonismi hefur snúið heiminum á hvolf. Hann hefur gert stríð að friði, nýlendustefnu að sjálfsvörn, fjöldamorð að siðferði. Hann hefur spilt alþjóðastofnunum, þaggað niður sannleiksgjafa og rænt fornu trúarbrögðum til að þjóna þjóðernishyggjuáætlun um landvinninga.

En þetta er ekki endirinn. Saga er ekki lokið. Og hún mun ekki vera væg við þá sem stóðu með völdum fram yfir siðferði.

Engin heimsveldi vara að eilífu. Og það mun koma réttlæti fyrir þá sem settu hagnað fram réttlæti og grimmd fram samúð.

Í heimi þar sem óréttlæti verður að lögum, **er mótstaða ekki glæpur.**
Hún er skylda.